

TOMÁŠ PECINA

SLEZSKÁ 56 • 120 00 PRAHA 2 • ČESKÁ REPUBLIKA
TEL. 724029083, 222211784 • FAX 222211785 • E-MAIL tomas@pecina.cz

Městský soud v Praze

Hybernská 1006/18
110 00 Praha 1

Sp. zn.: *(nepředchází)*

Žalobce: **Tomáš Pecina**
Slezská 56
120 00 Praha 2

Žalovaný: **Ministerstvo spravedlnosti ČR**
Vyšehradská 426/16
128 10 Praha 2

Správní žaloba

**proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 14. 6. 2007,
č. j. 1/07-Rk,**

podaná podle ustanovení § 65 *et seq.* zákona č. 150/2002 Sb., soudního
řádu správního (dále jen „**SŘS**“)

Podepsáno elektronicky

Soudní poplatek: 2 000 Kč, k výzvě soudu

Přílohy: podle seznamu; dle textu

I.

Dne 14. 2. 2007 žalobce požádal žalovaného podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InfZ**“), o zaslání seznamu všech soudců působících u obecných soudů České republiky, kteří byli v minulosti členy Komunistické strany Československa.

Rozhodnutím ze dne 23. 5. 2007, č. j. OSV 44/2007, jež nemělo některé formální náležitosti vyžadované InfZ, avšak ve smyslu materiálním rozhodnutím bezesporu bylo, žalovaný žádost odmítl a uvedl, že žalovaný „*požadovanými informacemi nedisponuje, a žádný platný zákon jej neopravňuje podobné informace shromažďovat*“.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 28. 5. 2007 odvolání, jež ministr spravedlnosti posoudil jako rozklad a svým rozhodnutím ze dne 14. 6. 2007, č. j. 1/07-Rk (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), zamítl a rozhodnutí žalovaného potvrdil.

Protože napadené rozhodnutí je nezákonné, žalobci nyní nezbývá než podat proti němu správní žalobu a navrhnout soudu, aby podle ustanovení § 16 odst. 4 InfZ obě rozhodnutí zrušil a žalovanému nařídil požadované informace žalobci poskytnout.

Důkaz: žádost o informace ze dne 14. 2. 2007 - v příloze
rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2007, č. j. OSV 44/2007 - v příloze
odvolání ze dne 28. 5. 2007 - v příloze
rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 14. 6. 2007, č. j. 1/07-Rk - v příloze

II.

Žalobce se především zabýval otázkou, zda ministr spravedlnosti v napadeném rozhodnutí postupoval správně, když odvolání žalobce posoudil jako rozklad a jako o takovém o něm rozhodl.

Podle ustanovení § 16 odst. 1 InfZ lze proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti podat odvolání. Podle ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu (dále jen „**SprŘ**“) lze proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr, státní tajemník ministerstva, nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, podat rozklad.

Jak vyplývá z ustanovení § 20 odst. 4 písm. b) InfZ, pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona pro odvolací řízení ustanovení správního řádu; dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o ochraně před nečinností a ustanovení § 178; v ostatním se správní řád nepoužije.

Vyložíme-li posledně citované ustanovení *largo sensu*, lze dovodit, že ustanovení § 152 odst. 1 SprŘ upravuje některé aspekty odvolacího řízení a proto je použitelné i pro rozhodování podle InfZ, naopak restriktivním výkladem je možno dojít k závěru, že ustanovení § 16 odst. 1 InfZ je speciálním ustanovením, které ve smyslu návěti § 20 odst. 4 InfZ podání rozkladu (po novele InfZ zákonem č. 61/2006 Sb.) vylučuje a stanoví jako universální opravný prostředek proti odmítavému rozhodnutí podle tohoto zákona odvolání.

Neboť tato otázka není publikovanou judikaturou dosud vyřešena, žalobce ponechává její posouzení na soudu, aniž by mu předkládal jakýkoli vlastní právní názor, s přihlédnutím ke

skutečnosti, že pro otázku meritorní správnosti napadeného rozhodnutí je provedená rekvalifikace tak či tak bez významu.

III.

Poté, co žalobce obdržel napadené rozhodnutí, zaslal Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“) dne 24. 6. 2007 dotaz, zda jsou podle právního názoru tohoto úřadu jím požadované informace citlivými osobními údaji ve smyslu ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů (dále jen „ZOOÚ“).

V odpovědi ze dne 2. 7. 2007, č. j. SKO-3883/07-2/HEJ, zaujal ÚOOÚ stanovisko, že tomu tak není.

Dne 1. 8. 2007 byl publikován v deníku *Hospodářské noviny*, včetně jeho internetové verze *iHNed.cz*, článek Tomáše Němečka nazvaný *Neslušná otázka - Ctihodnosti, byla jste také v KSČ?*, z něhož žalobce vyrozuměl, že žalovaný - navzdory svému tvrzení - požadovanými informacemi disponuje: lze jen stěží rozumně lze připustit, že by žalovaný mohl znát údaj o přesném počtu soudců a státních zástupců s komunistickou minulostí, aniž by mu bylo známo, o které konkrétní osoby se jedná. *Hospodářské noviny* jsou přitom seriosním deníkem a lze mít přiměřeně za to, že značně specifické informace v předmětném článku nejsou čistou fabrikací jeho autora.

Důkaz: dotaz žalobce adresovaný ÚOOÚ ze dne 24. 6. 2007 - v příloze
vyrozumění ÚOOÚ ze dne 2. 7. 2007, č. j. SKO-3883/07-2/HEJ - v příloze
článek Tomáše Nováčka „Neslušná otázka - Ctihodnosti, byla jste také v KSČ?“, který byl publikován dne 1. 8. 2007 v *Hospodářských novinách* - v příloze

IV.

Žalobce má tedy všechny důvody se domnívat, že žalovaný požadovanými informacemi disponuje, a ztotožňuje se s názorem ÚOOÚ, že se nejedná o citlivé osobní údaje, nýbrž pouze o prosté osobní údaje ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) ZOOÚ.

Podle ustanovení § 8a InfZ informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. V poznámce pod čarou 4a) je pak uvedeno, že těmito právními předpisy se rozumí například § 11 až 16 občanského zákoníku a § 5 a 10 ZOOÚ.

Ustanovení § 5 ZOOÚ upravuje obecná pravidla pro nakládání s osobními údaji. Ustanovení § 10 ZOOÚ stanoví, že při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.

Je nesporné, že údaj o členství soudce v politické organizaci, jež byla platným právem označena za zločinnou a zavrženíhodnou (viz § 2 odst. 2 zákona č. 198/1993 Sb. o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu), je zásahem do osobnostních práv dotčeného subjektu údajů, a to zásahem relativně velmi intenzivním a potenciálně dlouhodobě závažným, neboť osoba, o níž bude tato skutečnost zveřejněna, se může stát předmětem pohrdání ze strany těch, vůči nimž vystupuje jako soudce a u nichž by naopak měla budit respekt.

Na straně druhé je nutno přihlídnout k tomu, že soudce je veřejným činitelem s ústavně vymezeným postavením a jako takovému mu - v souladu s veřejným zájmem na kontrole jeho

činnosti, a tedy i jeho minulosti - přísluší inherentně nižší míra ochrany práv než osobám, které v těchto exponovaných pozicích nepůsobí.

V.

K otázce snížené míry ochrany osobnostních práv příslušející osobám ve veřejných funkcích, se opakovaně vyjádřily Nejvyšší i Ústavní soud a tato these, převzatá původně z britské a americké jurisprudence, se stala konstantní součástí jejich judikatury.

Za velmi důležitou v tomto smyslu pokládá žalobce právní větu nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2005, sp. zn. I. ÚS 453/03, v níž Ústavní soud, *inter alia*, judikoval: „[...]Ochranu pověsti, resp. cti, třeba vnímat i jako ochranu veřejného statku. Je proto ve veřejném zájmu, aby čest a pověst osob působících ve veřejném životě nebyla diskutována ve skutkově posunutých rovinách.“

Žalobce se rovněž domnívá, že je předmětem eminentního veřejného zájmu, aby se vyloučily pochybnosti o tom, kteří soudci obecných soudů spojili svou kariéru se zločinnou a zavrženou organizací, a jejich právo na ochranu těchto osobních údajů nemůže být nadřazeno právu veřejnosti, aby se jí dostalo o osobách v takto privilegovaném postavení všech relevantních informací, včetně informací o jejich minulosti. Ve hře jsou přitom i práva osob, které členy KSČ nikdy nebyly, a jež se nyní, poté, co byly publikovány údaje o vysokém zastoupení bývalých komunistů v justici, mohou stát předmětem nedůvěry ze strany veřejnosti.

Žalobce navíc nepochybuje, že převážná část dnešních soudců - bývalých členů KSČ - nevstoupila do této organizace z přesvědčení o správnosti komunistických myšlenek, ale z prostého kariérismu, v úmyslu dosáhnout v tehdejší společnosti osobních a profesních výhod, a v této organizaci a ve svém členství v ní proto primárně nespatořovala politickou stranu a přihlášení se k určitému politickému nebo ideovému směru, nýbrž instrument vlastního prospěchu a možnost, jak dosáhnout rychlejšího postupu ve své kariéře.

Podle názoru žalobce nelze jednání těchto osob ničím ospravedlnit.

Stejně tak se žalobce domnívá, že je neakceptovatelné, aby stát, který se označuje za demokratický a právní, tajil minulost osob, které v něm působí jako soudci: je zde zájem na co nejúplnějších informacích o osobní historii soudců, a mělo by být naprostou samozřejmostí, aby jejich životopisy byly veřejně dostupné, tak jako jsou dostupné např. životopisy soudců Ústavního soudu.

Utajování minulosti osob, kterým byl v této zemi propůjčen soudcovský talár, nesvědčí atmosféře ve společnosti a vyvolává dojem, že charakter současného režimu se od režimu komunistického liší jen vnějškově a v jednotlivostech. Jestliže jsou přesné alarmující informace publikované ve shora citovaném článku Tomáše Němečka, je zde tím silnější zájem na tom, aby došlo ke změně tohoto stavu a soudci zatížení členstvím v KSČ byli vystaveni veřejnému tlaku směřujícímu k tomu, že justici budou muset opustit.

Žalobce v této souvislosti připomíná, že z povinnosti založené ustanovením § 5 odst. 3 InfZ vyplývá, že informace poskytnuté žalobci budou do 15 dnů rovněž zveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup, takže se stanou dostupné všem zájemcům.

VI.

Ze všeho, co bylo uvedeno, vyplývá, že nebyly dány důvody pro odmítnutí žalobcovy žádosti o informace, ale povinností žalovaného bylo jí vyhovět a požadované informace žalobci poskytnout.

VII.

Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 19. 6. 2007, tato žaloba je proto podávána v zákonné lhůtě dvou měsíců ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 SŘS.

VIII.

Žalobce proto navrhuje, aby soud - s úvahou zvláštní úpravy rozsudečných výroků podle ustanovení § 16 odst. 4 InfZ - po projednání jeho žaloby vydal tento

rozsudek:

1. Rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 14. 6. 2007, č. j. 1/07-Rk, a rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 23. 5. 2007, č. j. OSV 44/2007, se zrušují.

2. Žalovanému se nařizuje, aby do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí poskytl žalobci seznam všech soudců působících u obecných soudů České republiky, kteří byli v minulosti členy Komunistické strany Československa.

3. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení, jak budou stanoveny soudem, do tří dnů od právní moci rozhodnutí.

V Praze dne 1. srpna 2007

Tomáš Pecina

Seznam příloh:

- 1. žádost o informace ze dne 14. 2. 2007*
- 2. rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2007, č. j. OSV 44/2007*
- 3. odvolání ze dne 28. 5. 2007*
- 4. rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 14. 6. 2007, č. j. 1/07-Rk*
- 5. dotaz žalobce adresovaný ÚOOÚ ze dne 24. 6. 2007*
- 6. vyrozumění ÚOOÚ ze dne 2. 7. 2007, č. j. SKO-3883/07-2/HEJ*
- 7. článek Tomáše Nováčka „Neslušná otázka - Ctihodnosti, byla jste také v KSČ?“, který byl publikován dne 1. 8. 2007 v Hospodářských novinách*

TOMÁŠ PECINA

Ministerstvo spravedlnosti

Vyšehradská 426/16
128 10 Praha 2

V Praze dne 14. února 2007

Věc: **Žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb.**

Vážený,

na základě zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InfZ**“), žádám o zaslání **seznamu všech soudců** působících u obecných soudů České republiky, kteří byli v minulosti **členy Komunistické strany Československa**.

Pokud jde o možné námitky odkazem na ustanovení § 8a InfZ, uvádím, že informace o tom, že ústavní činitel byl v minulosti členem organizace, jež byla platným právem označena za zločinnou a zavrženíhodnou (*cf.* § 2 odst. 2 zákona č. 198/1993 Sb. o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu), nemůže být podřazena ochraně poskytované jinak obdobným informacím ustanovením § 9 zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů, neboť zájem takového subjektu údajů musí ustoupit veřejnému zájmu na zveřejnění skutečnosti, že tímto ústavním činitelem je osoba, jejíž osobní historie je spojena s členstvím ve zločinné organizaci; na tom nic nezmění ani fakt, že stát a jeho orgány této osobě výkon ústavní funkce umožnily, když v uvedené skutečnosti neshledaly překážku výkonu této funkce.

Požadované informace mi, je-li to možné, zašlete nejraději elektronicky na e-mailovou adresu tomas@pecina.cz.

Děkuji,
s pozdravem

Tomáš Pecina

Podepsáno elektronicky

DOŠLO DNE

28-05-2007

Ministerstvo spravedlnosti
Oddělení pro styk s veřejností
JUDr. Vladimír Voráček
128 10 Praha 2, Vyšehradská 16
■ vvoracek@msp.justice.cz

Praha, dne 23.5. 2007

Č.j.naše : OSV 44 /2007

Pecina Tomáš
Slezská 56
120 00 Praha 2

Věc: dotaz na „seznam všech soudců působících u obecných soudů ČR kteří byli v minulosti členy KSČ“

K Vašemu dotazu se poskytuje tato informace:

Ministerstvo spravedlnosti požadovanými údaji nedisponuje, a žádný platný zákon jej neopravňuje podobné informace shromažďovat.

Na vysvětlenou uvádíme:

Podle § 8a zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, informace, týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje, lze poskytnout jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, přesně vymezuje pojem osobních údajů a citlivých osobních údajů. Podle ust. § 4 písm.b) cit. zákona patří údaje o politických postojích (tedy údaj o politické příslušnosti) k citlivým osobním údajům.

Správce (což je v případě soudců soud) je povinen při shromažďování osobních údajů každý subjekt těchto údajů informovat o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovávány a komu mohou být zpřístupněny. Musí subjekt údajů poučit o tom, zda je poskytnutí osobního údaje povinné či dobrovolné a poučit o následcích odmítnutí poskytnout povinný údaj (§ 11 odst. 1,2). Údaje o politické příslušnosti nepatří k povinným údajům (zákon o soudech a soudcích nezahrnuje údaje o politické příslušnosti do předpokladů pro funkci soudce).

Z uvedeného vyplývá, že správce osobních údajů (soud) disponuje údaji o politické příslušnosti soudce jen tehdy, pokud mu je soudce dobrovolně poskytl a správce je může poskytnout jedině se souhlasem subjektu těchto údajů.

Zákonem o soudech a soudcích není zakázána politická organizovanost soudců. V ust. § 79 a násl. cit. zákona jsou zakotvena práva a povinnosti soudců, které musí respektovat. Např. kromě dalších je stanovena povinnost prosazovat a obhajovat nezávislost soudnictví, odmítnout jakýkoliv nátlak, vliv, povinnost nenechat se ovlivnit zájmy politických stran (tedy jakýchkoliv stran), veřejným míněním, sdělovacími prostředky apod..

JUDr. Vladimír Voráček

TOMÁŠ PECINA

SLEZSKÁ 56 • 120 00 PRAHA 2 • ČESKÁ REPUBLIKA
TEL. 724029083, 222211784 • FAX 222211785 • E-MAIL tomas@pecina.cz

Ministerstvo spravedlnosti ČR

Vyšehradská 426/16
128 10 Praha 2

Sp. zn.: **OSV 44/2007**

Žadatel:

Tomáš Pecina
nar. 21. 4. 1966
Slezská 56
120 00 Praha 2

Odvolání

**proti rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 23. 5. 2007,
č. j. OSV 44/2007,**

podané podle ustanovení § 16 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném
přístupu k informacím (dále jen „**InfZ**“)

Podepsáno elektronicky

I.

Žadatel obdržel rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 23. 5. 2007, č. j. OSV 44/2007 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž povinný subjekt zamítl jeho žádost o informace ze dne 14. 2. 2007, týkající se minulosti soudců obecných soudů České republiky.

Neboť napadené rozhodnutí není v souladu se zákonem, žadateli nezbývá než podat proti němu

odvolání

ve smyslu ustanovení § 16 InfZ a navrhnout, aby je odvolací orgán změnil tak, že žádosti o informace vyhová.

II.

Žadatel se nejprve zabýval otázkou, zda napadené rozhodnutí, jemuž schází celá řada náležitostí správního aktu, je vůbec způsobilé stát se předmětem odvolacího přezkumu.

Vyšel přitom z toho, že z obsahu této písemnosti je zřejmé, kdo ji vydal, ke které žádosti o informace se vztahuje a jakým způsobem o ní povinný subjekt rozhodl, a nadto obsahuje část, kterou lze s jistou licencí označit za odůvodnění, jedná se tudíž o správní rozhodnutí v materiálním smyslu a bylo by neúčelné, kdyby žadatel trval na tom, aby povinný subjekt vydal totéž rozhodnutí znovu v náležité procesní formě.

III.

Právní posouzení věci v napadeném rozhodnutí je zásadně nesprávné a odůvodnění z větší části postrádá jakoukoli relevanci k podané žádosti o informace.

Ve své žádosti žadatel požádal o seznam soudců působících u obecných soudů České republiky, kteří byli v minulosti členy Komunistické strany Československa, tzn. organizace, jež byla ustanovením § 2 odst. 2 zákona č. 198/1993 Sb. o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu označena za zločinnou a zavrženíhodnou. Tato organizace byla v r. 1990 přejmenována a ke dni 7. 4. 1992 zanikla.

Nelze tudíž dovozovat, že by se žadatel domáhal informací o politické příslušnosti soudců v podmínkách demokratického společenského uspořádání (taková žádost by skutečně mohla být nelegitimní), nýbrž výhradně o tom, kteří z nich byli členy zločinné a zavrženíhodné organizace, jež by v podmínkách demokracie nemohla legálně existovat.

IV.

Není pochyb o tom, že pro soudce obecných soudů je nelichotivým vysvědčením, jestliže se v době masové politické persekuce občanů Československa přidali na stranu totalitního režimu a svou konformitu s tímto režimem vyjádřili způsobem natolik explicitním, že nyní není jiná možnost než se domnívat, že zločinný a zavrženíhodný režim sami aktivně podporovali.

Je nepřijatelné, aby toto pochybení zůstalo veřejnosti skryto: výsadní postavení soudce musí být spojeno s možností veřejnosti dozvědět se o minulosti osoby, která tuto funkci zastává, všechny potřebné a relevantní informace, *inter alia* tedy i to, zda se tato osoba v minulosti nepřihlásila ke zločinné a zavrženíhodné komunistické ideologii.

V.

Pokud jde o námitku, že povinný subjekt požadované informace nemá k dispozici, tu je třeba označit za lichou, neboť není pochyb o tom, že jsou ministerstvem vedeny personální spisy soudců, obsahující mimo jiné i informace o prověrkách soudců uskutečněných na počátku 90. let, v nichž byla bezesporu otázkou politického angažmá soudců v komunistické straně jedním z prioritních posuzovaných aspektů.

Jak navíc vyplývá z dostupných pramenů¹, jsou tyto informace minimálně ve formě statistických údajů běžně k dispozici.

VI.

Z těchto důvodů žadatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí změnil tak, že žádosti o informace vyhová.

V Praze dne 28. května 2007

Tomáš Pecina

¹ Zdeněk Kühn: *Aplikace práva soudcem v éře střeoevropského komunismu a transformace*, C. H. Beck, Praha 2005, str. 73, marg. č. 204, a poznámka pod čarou č. 332.

Č.j. 1/07-Rk

Ministr spravedlnosti na základě rozkladu podaného panem Tomášem Pecinou, nar. 21.4. 1966, bytem Slezská 56, 120 00 Praha 2, doručenému Ministerstvu spravedlnosti dne 28.5.2007

vydává

podle § 20 odst. 4 a § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., toto

r o z h o d n u t í:

Podle § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., se rozklad podaný proti rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ze dne 23.5. 2007 čj. OSV 44/2007 zamítá.

O d ů v o d n ě n í:

Pan Tomáš Pecina, nar. 21.4. 1966, bytem Slezská 56, 120 00 Praha 2 (dále jen „žadatel“) požádal Ministerstvo spravedlnosti o zaslání seznamu všech soudců působících u obecných soudů České republiky, kteří byli v minulosti členy Komunistické strany Československa.

Oddělení pro styk s veřejností Ministerstva spravedlnosti jako orgán I. stupně pověřený rozhodováním o poskytování informací žadatele sdělením ze dne 23.5.2007 čj. OSV 44/2007 informoval, že Ministerstvo spravedlnosti požadovanými údaji nedisponuje. Neposkytnutí požadované informace odůvodnil s odkazem na příslušná ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Žadatel podal v zákonné lhůtě proti tomuto rozhodnutí odvolání. V odvolání navrhuje, aby odvolací orgán rozhodnutí orgánu I. stupně změnil tak, že žádosti o informaci se vyhovuje. V odvolání žadatel poukazuje především na skutečnost, že požadovanou informaci nelze považovat za informaci o politické příslušnosti soudců, neboť její podstatou je informace o členství ve zločinné a zavrženíhodné organizaci. Domnívá se současně, že informace o tom, že Ministerstvo spravedlnosti nemá požadované informace k dispozici, není pravdivá, neboť „není pochyb o tom, že jsou ministerstvem vedeny personální spisy soudců obsahující mimo jiné i informace o prověrkách soudců uskutečněných na počátku 90. let, v nichž byla bezesporu otázkou politického angažmá soudců v komunistické straně jedním z prioritních posuzovaných aspektů“, a tyto informace jsou dostupné minimálně ve formě statistických údajů.

Správní orgán II. stupně se především zabýval otázkou, zda informace orgánu I. stupně podaná žadateli je rozhodnutím, proti kterému je možno podat opravný prostředek. V návaznosti na celkové posouzení informace ze dne 23.5. 2007 čj. OSV 44/2007 zaslané žadateli orgánem I. stupně dospěl správní orgán II. stupně k závěru, že s ohledem na obsah informace jde o rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informaci, resp. rozhodnutím, kterým žádosti o informaci nebylo vyhověno, přičemž důvody z jakých nebylo žádosti o informaci vyhověno ani nedostatky formálních náležitostí rozhodnutí nejsou z tohoto pohledu rozhodující. Při posuzování této otázky bylo přihlédnuto též k účelu zákona o svobodném přístupu k informacím, jehož smyslem je maximálně transparentně informovat žadatele o informace, a který též žadatelům zaručuje právo na přezkum postupu dotčených subjektů podle zákona. Postup, při kterém by dotázaný subjekt vyloučil možnost podání opravného prostředku tím, že by namísto rozhodnutí reagoval na žádost o poskytnutí informace způsobem, který by podání opravného prostředku vylučoval, by bylo možno za určitých okolností považovat i za obcházení zákona.

Vzhledem k tomu, že nevyhovění žádosti o informaci je přes své formální nedostatky správním rozhodnutím vydaným Ministerstvem spravedlnosti v prvním stupni, bylo „odvolání“ podané žadatelem proti tomuto rozhodnutí posouzeno jako rozklad (§ 152 správního řádu).

Při posuzování správnosti napadeného rozhodnutí se správní orgán II. stupně ztotožnil s argumentací orgánu I. stupně, vedoucí k nevyhovění žádosti o poskytnutí informací. Poskytování informací o politické příslušnosti je citlivým údajem podle § 4 písm. b) zákona o ochraně osobních informací, a to bez ohledu na dobu, které se požadovaná informace týká. Tyto údaje je vždy možno shromažďovat a poskytovat pouze s výslovným souhlasem subjektu těchto údajů (§ 9 zákona o ochraně osobních údajů). Shromažďování těchto citlivých údajů nespadá do působnosti Ministerstva spravedlnosti. Tyto údaje nelze bez výslovného souhlasu shromažďovat ani v souvislosti s posuzováním splnění předpokladů pro jmenování do funkce soudce. Ministerstvo spravedlnosti ani nevede osobní spisy soudců, jak se domnívá žadatel. Osobní spisy soudců vedou výhradně jednotlivé soudy. Vzhledem k uvedeným okolnostem nebylo žádosti žadatele vyhověno v souladu platnou právní úpravou. Správnímu orgánu druhého stupně proto podaný rozklad zamítl.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

V Praze dne 14. června 2007

The image shows a handwritten signature in black ink over a circular official seal. The seal contains the text "Ministerstvo spravedlnosti České republiky" around the perimeter and "M. J. S. 31" in the center. The signature is a stylized, cursive script.

TOMÁŠ PECINA

Úřad pro ochranu osobních údajů

Pplk. Sochora 727/27
170 00 Praha 7

V Praze dne 24. června 2007

Věc: Dotaz na stanovisko k výkladu pojmu „citlivý údaj“

Vážení,

prosím o laskavé sdělení, zda Úřad považuje informaci o tom, zda ústavní činitel (konkrétně soudce působící u některého z obecných soudů České republiky) byl před 17. listopadem 1989 členem Komunistické strany Československa, za citlivý údaj ve smyslu ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů.

Děkuji,
s pozdravem

Tomáš Pecina

Podepsáno elektronicky

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 17000 Praha 7
Telefon: 234 665 111, Fax: 234 665 444

tomas@pecina.cz
Vážený pan
Tomáš Pecina
Slezská 56
120 00 Praha 2

Praha 2. července 2007
SKO-3883/07-2/HEJ
Vyřizuje Mgr. Ladislav Hejlík

Vážený pane,

k Vašemu dotazu obdrženímu dne 24. června 2007 Vám sdělujeme, že na rozdíl od zákona č. 256/1992 Sb., o ochraně osobních údajů v informačních systémech, platného do roku 2000, nedefinuje zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), členství v politické straně výslovně ve zvláštní kategorii citlivých údajů podle § 4 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů.

Pro posouzení tohoto údaje jako údaje citlivého je proto třeba posuzovat míru, v jaké tento údaj vypovídá o politických postojích, případně filozofickém přesvědčení, což jsou údaje definované jako citlivé. Obecně lze konstatovat, že údaj o členství v politické straně vyvíjející činnost na demokratických principech s názorovou pluralitou, kde se tedy mohou projevat i různé politické postoje, nelze posuzovat jako údaj citlivý. Naproti tomu údaj o členství ve straně s extrémistickými přístupy z okraje politického spektra, může být posouzen jako citlivý údaj vypovídající o politickém postoji.

Pokud jde o údaj o členství v předlistopadové KSČ, vzhledem k šíři její tehdejší členské základny, v níž řada členů ve skutečnosti zastávala odlišné politické postoje i filozofické přesvědčení od oficiální ideologie této strany, nelze podle našeho názoru samotný údaj o členství posuzovat jako citlivý údaj ve smyslu § 4 písm. b). Jde však o osobní údaj ve smyslu § 4 písm. a) se všemi důsledky, které z toho vyplývají pro případné zpracování tohoto údaje ve smyslu § 4 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů.

S pozdravem

JUDr. Zdeněk Koudelka v.r.
ředitel odboru stížností a konzultací

Tomáš Němeček: Neslušná otázka - Ctihodnosti, byla jste také v KSČ?

Byla to tak geniální náhoda, že by z ní Carl Gustav Jung měl radost. Ve středu člen Nejvyššího soudu Jiří Pácal, sloužící v justici od roku 1985, odmítl rehabilitovat chartistu Jana Šimsu. Den poté Ústavní soud rozhodl: Soudci musí unést zájem o svou osobní minulost, protože i ta může mít vliv na jejich dnešní počínání.

"Životem práva není logika, nýbrž zkušenost," citoval soud proslulého amerického "Mr Justice" Olivera W. Holmese. Takže: má životní zkušenost z komunistického práva vliv na dnešní soudce?

Simulant dr. Horváthové

To není triviální otázka. Je téměř osmnáct let po převratu, drtivá většina soudců už delší část své kariéry pracovala v demokracii.

Málo se to ví, ale před pádem režimu byla z tehdejších 1418 soudců v KSČ jen polovina (konkrétně 758). Dnes je soudců přes tři tisíce, z toho bývalých komunistů asi čtvrtina (podle předloňského "mapování" ministerstva spravedlnosti jich bylo 714).

Ti nejhorší, jako obávaný pražský "řezník" Jan Rojt, odešli hned. Ostatní dlouze třídila vláda a Česká národní rada, v níž měli silné slovo muklové, kteří si své soudce pamatovali. Tehdy vznikla "černá listina" 42 soudců: disidentský Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS) na ni sepsal ty, kdo v politických procesech 80. let dávali nepodmíněné tresty. Některé vláda vyřadila, někde ustoupil VONS, až zbylo 14 jmen.

Nejvíce VONS trval na Marcelu Horváthové, soudkyni z Trutnova. V roce 1988 soudila zbědovaného Pavla Wonku, dopraveného před ní na invalidním vozíku. Horváthová ho hodnotila jako simulanta a poslala na pět měsíců do kriminálu za "maření úředního výkonu". Šestý den Wonka zemřel na plicní embolii, podle svědků ho umlátili bachaři. Jak soudí Horváthová dnes?

Těžko se to píše, ale... normálně. Noviny zaujala jen před pár lety nekompromisním tříletým vězením pro bezohledného řidiče-policistu. V Trutnově ani těžší věci nemívá.

Zlý Havel a hodný Štrougal

Co kdyby ale soudkyně dostala případ spojený s komunismem? Je to divná náhoda, ale kdykoli se to soudcům ze seznamu VONS stalo, stáli na straně - hádejte koho.

První příklad je Eva Burianová z Městského soudu v Praze (ještě v roce 1989 nechala zavřít Václava Havla na osm měsíců). Pravomocně osvobodila komunistického premiéra Štrougala, obžalovaného z krytí estébáckých vrahů. Vězení pro estébáka Máchu, který v 50. letech při výslechu utýral číhošťského faráře Josefa Toufara, aspoň zkrátila z pěti let na dva roky.

Druhý příklad: Tomáš Stuchlík z téhož soudu (tvrdě trestal účastníky manifestace na Václavském náměstí v Praze z října 1988). Když před třemi lety dostal případ krajského šéfa StB z Hradce Králové Žáka, který vyháněl disidenty v rámci tzv. Asanace, pravomocně mu zmírnil vězení na podmínku.

Třetí příklad: 73letá justiční veteránka Stanislava Píchová, která zavírala chartisty nebo Jazzovou sekci. Estébákovi Kafkovi, který mučil písničkáře Vlastimila Třešňáka, uložila směšnou pokutu.

Kvůli Píchové vznikl i čerstvý nálezný Ústavního soudu. Zažalovala Českou televizi za reportáž z roku 1998 o své minulosti a na pomoc se jí seběhli staří přátelé z pražské justice. V její prospěch svědčili šéf Vrchního soudu Vladimír Stibořík, Marcel Ječný z téhož soudu, pražský městský soudce Petr Stutzig... Píchová v první instanci prohrála, u Vrchního soudu vysoudila omluvu. Než Ústavní soud řekl: Vzpamatujte se. A rozsudek zrušil.

Životopisy na web, prosím

Nížší patra justice se obměnila nejvíce. Také na nově vzniklém Nejvyšším správním soudu je bývalých komunistů jen pětina. Větší vliv mají ti, kdo díky "milosti pozdního narození" do KSČ ani vstoupit nemohli. I na Ústavním soudu díky Václavu Havlovi a později díky pečlivému třídění Senátu převažují právníci s

úctyhodnou minulostí. Ale jinak čím výš, tím víc bývalých členů KSČ.

Je to pak znát v případech rehabilitací (Jan Šimsa je jen poslední doklad), restitucí, ale i ve všedních sporech, kdy se Česká správa sociálního zabezpečení nebo ministerstvo obrany hrdlí s mukly a veterány o pár korun k důchodu. A soudci na vyšších instancích navíc formují názory i těm mladším.

"Požadavek na uveřejnění co možná nejúplnějšího profesního životopisu nemůže být oslyšen poukazem na ohrožení soudcovské nezávislosti," řekl Ústavní soud. Výborně, prosíme tedy o životopisy na internetové stránky soudů, včetně bývalého členství ve stranách. Totéž platí pro státní zástupce (z dnešních 1202 jich byla v KSČ třetina, 404). Když uvidíme, kdo rozhoduje, třeba budeme i lépe chápat proč a jak.

tomas.nemecek@economia.cz

Autor/ři: Tomáš Němeček www.ihned.cz/nemecek

Stránky projektu iHNed.cz připravuje Economia OnLine. ISSN 1213-7693. [Kontakty](#).

Copyright © 1996-2006 ECONOMIA a. s., člen skupiny Dow Jones - Handelsblatt.

Autorská práva vykonává vydavatel. Jakékoliv šíření dat bez souhlasu vydavatele je zakázáno. Více informací [zde](#).

Economia Online je členem Sekce vydavatelů internetových titulů UVDT. Informace o inzerci [zde](#).